



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 17. juli 2025
(OR. en)

11705/25

Interinstitutionel sag:
2025/0574 (CNS)

RESPR 24
FIN 880
CADREFIN 93
POLGEN 84

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	16. juli 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2025) 574 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 574 final.

Bilag: COM(2025) 574 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2025
COM(2025) 574 final

2025/0574 (CNS)

SENSITIVE*

UNTIL ADOPTION

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse
(EU, Euratom) 2020/2053**

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS BEGRUNDELSE OG FORMÅL

Den Europæiske Union står over for stigende behov inden for centrale områder såsom konkurrenceevne, forsvar, sikkerhed, grøn og digital omstilling samt modstandsdygtighed over for eksterne chok. Samtidig skal der i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) tages højde for tilbagebetalingen af NextGenerationEU, uden at dette medfører unødige nedskæringer i midlerne til EU-programmer eller overdrevne stigninger i de BNI-baserede bidrag. Selv om den nuværende ordning for egne indtægter har sikret stabil og forudsigelig finansiering af EU-budgettet, er den i vid udstrækning og i stigende grad afhængig af BNI-baserede bidrag, som vil nå sine grænser, efterhånden som finansieringsbehovet stiger. EU-budgettet er til for at skabe europæisk merværdi for alle, og dette kræver fælles finansiering af fælles prioriteter. Indførelsen af nye egne indtægter vil mindske byrden for medlemsstaterne og sikre bæredygtig finansiering af fælles EU-politikker og tilbagebetaling af NextGenerationEU. Erfaringerne gennem de seneste år har også vist, at EU-budgettet skal kunne reagere mere fleksibelt på kriser og en verden i forandring.

I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen fra 2020¹ fremsatte Kommissionen i 2021 og 2023 forslag til indførelse af nye egne indtægter, som ikke blev vedtaget. Nærværende forslag bygger på de tidligere forslag og drøftelser. Det er i overensstemmelse med EU's politiske prioriteter i forbindelse med den næste FFR og vil generere betydelige indtægter. De egne indtægter er baseret på eksisterende sektorspecifik lovgivning eller selve afgørelsen om egne indtægter og kan gennemføres med en rimelig administrativ byrde.

De egne indtægter baseret på emissionshandelssystemet (ETS) er fortsat rygraden i Kommissionens forslag, da de er tæt forbundet med Unionens klimamål og har et betydeligt indtægtpotentiale. 30 % af indtægterne vil gå til EU-budgettet, og de fleste indtægter fra auktionering af emissionskvoter vil dermed fortsat tilgå de nationale budgetter. Kommissionen har samtidig besluttet udelukkende at fokusere på indtægter fra det emissionshandelssystem (ETS1), der allerede anvendes, og ikke at basere de egne indtægter på det nye emissionshandelssystem for vejtransport og bygninger (ETS2).

Egne indtægter baseret på kulstoftilpasningsmekanismen (CBAM) kan betragtes som den "eksterne dimension" af ETS og er derfor fortsat en integreret del af pakken. CBAM sikrer, at import til EU er underlagt en kulstofpris svarende til den, der gælder for produktion af de samme varer i EU.

Kommissionen foreslår tre yderligere nye egne indtægter:

- En ny indtægt baseret på mængden af ikkeindsamlet elektrisk og elektronisk udstyr ("elektronikaffald"), som vil bidrage positivt til miljøet og samtidig støtte Unionens strategiske autonomi inden for kritiske råstoffer. Indførelsen af en ny egen indtægt baseret på ikkeindsamlet elektronikaffald som indberettet af medlemsstaterne vil anspore til affaldsreduktion og fremme fremskridt i indsamlingsordningerne. De egne indtægter fra elektronikaffald vil blive baseret på allerede eksisterende data indberettet af medlemsstaterne til Eurostat og beregnes ved at anvende en sats på

¹ Den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28).

2 EUR/kg på ikkeindsamlet elektronikaffald. For at opretholde bidragssatsens reelle værdi vil den efterfølgende årligt blive justeret for inflation.

- Indførelsen af en egen indtægt fra punktafgifter på tobak (TEDOR) vil understøtte EU's sundhedspolitiske målsætninger og samtidig adressere udfordringerne med hensyn til grænseoverskridende handel med visse produkter, som i øjeblikket påvirkes af forskelle i medlemsstaternes skattepolitikker, og vil generere betydelige indtægter til EU-budgettet. Forslaget supplerer forslaget til omarbejdning af Rådets direktiv om punktafgifter på tobaksvarer, som har til formål at tilpasse EU's minimumspunktafgifter og udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte nye produkter. Den foreslåede TEDOR er imidlertid ikke juridisk betinget af, at omarbejdningen af Rådets direktiv vedtages. Der vil anvendt en bidragssats på 15 % for alle medlemsstater på mængden af forarbejdet tobak og på mængden af tobaksrelaterede produkter, der overgår til forbrug, ganget med den minimumssats, der gælder for hver medlemsstat.
- En virksomhedsbaseret indtægt for Europa ("CORE") har til formål at sikre, at erhvervssektoren, der opererer i verdens største indre marked med mere end 450 millioner forbrugere, bidrager til finansieringen af EU-budgettet. De egne indtægter vil stamme fra EU-virksomheder samt fra virksomheder fra tredjelande med et fast driftssted i EU, som har en årlig omsætning på mere end 100 mio. EUR. CORE vil blive fastsat som et årligt fast bidrag, der differentieres efter virksomhedernes nettoomsætning.

Der foreslås målrettede tilpasninger af de eksisterende egne indtægter for at bevare EU-budgettets indtægtsgrundlag. Bidragssatsen for egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald, som blev indført i begyndelsen af indeværende FFR, blev fastsat til et fast beløb på 0,8 EUR/kg. Inflationen har imidlertid reduceret den reelle værdi af indtægterne fra disse egne indtægter betydeligt. For at rette op på dette foreslås det at forhøje bidragssatsen til et nyt niveau på 1 EUR/kg i 2028 og derefter at justere den årligt for inflationen. Samtidig tilbageholder medlemsstaterne i øjeblikket 25 % af tolden for at dække deres opkrævningsomkostninger, hvilket medfører, at en stor andel af egne indtægter ikke overdrages til Unionens budget. Det foreslås derfor at sænke andelen af opkrævningsomkostninger til 10 %. Endelig præciseres det i forslaget, at beløb forbundet med e-handel som fastsat i EU-toldkodeksen falder ind under kategorien traditionelle egne indtægter.

For at sikre en gennemsigtig ordning for egne indtægter vil der ikke blive foretaget justeringer af egne indtægter. Loftet over momsgrundlaget og de faste reduktioner for egne indtægter fra ikkegenanvendt plastemballageaffald og for BNI-baserede egne indtægter videreføres derfor ikke.

I lyset af eventuelle ændringer af det europæiske national- og regionalregnskabssystem ("ENS 2010") indeholder forslaget også en præcisering af tilgangen til og håndteringen af sådanne ændringer, hvor de er relevante for ordningen for egne indtægter.

Erfaringerne gennem de seneste år har vist, at hyppigheden, intensiteten og dybden af alvorlige kriser og nedgange eller risikoen herfor er taget til. Den aktuelle budgetarkitekturs manglende smidighed har begrænset Unionens muligheder for at reagere på sådanne begivenheder. Derfor bør der indføres en ny undtagelsesmekanisme, der giver mulighed for at sætte ind over for sådanne begivenheder i perioden for den kommende FFR 2028-2034. Rådet træffer beslutning om aktiveringen af denne ekstraordinære og målrettede kriseresponsmekanisme under hensyn til den givne krises særlige forhold og behov. Rådet vil handle ved en rådsforordning, der vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 311,

stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), efter at have indhentet Europa-Parlamentets godkendelse. Aktiveres den ekstraordinære kriseresponsmekanisme, vil gennemførelsen heraf ske i henhold til reglerne for det mest relevante program eller instrument.

Ved Rådets forordning vil Kommissionen få tilladelse til at optage lån på kapitalmarkederne for de beløb, der skal genudlånes til medlemsstaterne. Rådets forordning vil også indeholde bestemmelser om principperne for tilbagebetaling. Denne ekstraordinære kriseresponsmekanisme vil blive understøttet af en specifik forøgelse af loftet for egne indtægter.

2. RETLIG RAMME

2.1. Afgørelse om egne indtægter

I henhold til artikel 311, stk. 3, i TEUF kan Rådet efter høring af Europa-Parlamentet "også indføre nye kategorier af egne indtægter eller ophæve en eksisterende kategori". Denne bestemmelse giver udtrykkeligt mulighed for at indføre nye egne indtægter.

I overensstemmelse med den særlige lovgivningsprocedure i artikel 311, stk. 3, i TEUF vedtager Rådet afgørelsen med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Afgørelsen træder i kraft, når medlemsstaterne har godkendt den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Dette forslag fra Kommissionen udnytter denne mulighed fuldt ud ved at indlede indførelsen af adskillige nye egne indtægter.

2.2. Gennemførelsesforanstaltninger vedrørende ordningen for egne indtægter og overdragelsesforordninger

I henhold til artikel 311, stk. 4, i TEUF "[fastsætter] Rådet [...] ved forordning efter en særlig lovgivningsprocedure gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Unionens egne indtægter, for så vidt dette er fastsat i [afgørelsen om egne indtægter]". Denne bestemmelse giver mulighed for at fastsætte specifikke gennemførelsesforanstaltninger vedrørende ordningen for egne indtægter i en forordning inden for de grænser, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter. Den omfatter ikke aspekter af ordningen for egne indtægter, der vedrører overdragelse af egne indtægter og opfyldelse af likviditetskrav (se nedenfor).

Denne gennemførelsesforordning skal indeholde generelle bestemmelser, der gælder for alle typer egne indtægter. Disse vedrører hovedsagelig spørgsmål vedrørende kontrol af og tilsyn med indtægter og beføjelserne hos Kommissionens tilsynsførende. Gennemførelsesforordningen vil også omfatte visse aspekter af gennemførelsen af CORE.

Ud over gennemførelsesforanstaltningerne er de operationelle krav vedrørende overdragelsen af egne indtægter til EU-budgettet og Kommissionens konti nærmere fastsat i rådsforordninger vedtaget i henhold til artikel 322, stk. 2, i TEUF.

Der skal vedtages nye bestemmelser om overdragelse for alle nye egne indtægter.

Kommissionen vil fremsætte de nødvendige forslag på et senere tidspunkt.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 311, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ordningen for Unionens egne indtægter bør sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til en velordnet udvikling af Unionens politikker, idet der tages hensyn til en streng budgetdisciplin. Udviklingen af ordningen for egne indtægter bør også i videst muligt omfang understøtte udviklingen af Unionens politikker.
- (2) Inden for rammerne af den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020³ anerkendte Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen betydningen af konteksten for EU-genopretningsinstrumentet og anførte, at "udgifter i Unionens budget vedrørende tilbagebetalingen af EU-genopretningsinstrumentet ikke [bør] føre til en uretmæssig reduktion i programudgifter eller investeringsinstrumenter inden for den flerårige finansielle ramme (FFR)". Det fremgik endvidere af den interinstitutionelle aftale, at "det også er ønskeligt at begrænse stigningerne i medlemsstaternes egne indtægter baseret på bruttonationalindkomst (BNI)".
- (3) I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale fremsatte Kommissionen i 2021 og 2023 forslag om indførelse af nye egne indtægter. Nærværende afgørelse bygger på tidligere drøftelser og afspejler EU's politiske prioriteter i forbindelse med FFR. Derfor indføres der ved denne afgørelse fem nye egne indtægter.
- (4) Den seneste udvikling har vist, at salget af varer i forbindelse med fjernsalg er stigende. For at dække de stigende omkostninger ved at sikre disse varers overgang til

² EUT C , , p. .

³ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 16. december 2020 om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28).

fri omsætning gennem kontrol af de leverede data, risikoanalyser samt dokumentkontrol og fysisk kontrol, når det er nødvendigt, vil der kunne opkræves nye beløb i traditionelle egne indtægter, baseret på supplerende beløb og lignende, i forbindelse med samhandelen med tredjelande, såsom et EU-håndteringsgebyr, der står i et rimeligt forhold til de tjenester, der ydes for at frigive disse varer til fri omsætning. Det bør præciseres, at dette EU-håndteringsgebyr først overdrages til Unionen som en egen indtægt fra og med den 1. januar 2028.

- (5) Ved Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 fastsættes den andel af de traditionelle egne indtægter, som medlemsstaterne tilbageholder til dækning af deres omkostninger ved opkrævning af told, til 25 %. Dette resulterer i, at en stor del af de egne indtægter ikke overdrages til Unionens budget. De opkrævningsomkostninger, som medlemsstaterne tilbageholder fra de traditionelle egne indtægter, bør reduceres fra 25 % til 10 % for bedre at afstemme den finansielle støtte til udstyr, personale, digitalisering og information efter de faktiske omkostninger og behov.
- (6) Der bør indføres en egen indtægt i form af et finansielt bidrag, der er knyttet til erhvervssektoren. Den virksomhedsbaserede indtægt for Europa ("CORE") bør finde anvendelse på virksomheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen, og som har en årlig nettoomsætning på mere end 100 000 000 EUR. På samme måde bør CORE finde anvendelse på faste driftssteder i en medlemsstat for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland. CORE bør anvendes på et fast driftsstedets nettoomsætning, uanset størrelsen af nettoomsætning hos den enhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland, som ikke genereres af det faste driftssted.
- (7) CORE bør fastsættes som et årligt fast bidrag, der baseres på de relevante virksomheders nettoomsætning, idet en højere nettoomsætning resulterer i større bidrag på grundlag af et "trinsystem". Ved at tage udgangspunkt i nettoomsætningen sikres det i princippet, at disse egne indtægter er baseret på standardiserede virksomhedsdata. Nettoomsætningstærsklen på 100 000 000 EUR bør i princippet sikre, at små og mellemstore virksomheder udelukkes fra CORE's anvendelsesområde. Derudover bør visse enheder, som i lyset af deres særlige formål og status generelt ikke driver erhvervsmæssig virksomhed med fortjeneste for øje, også udelukkes fra CORE's anvendelsesområde. Derfor bør offentlige enheder (bortset fra statsejede selskaber), internationale organisationer og nonprofitorganisationer falde uden for CORE's anvendelsesområde. CORE bør anvendes på niveauet for enheden eller for hvert fast driftssted i en medlemsstat for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland.
- (8) Med henblik på gennemførelsen af CORE er det nødvendigt at udpege, hvilke virksomheder der vil være betalingspligtige over for Unionen, og omfanget af deres forpligtelser. Samtidig bør medlemsstaterne overdrages opgaven med at opkræve CORE på Unionens vegne og i overensstemmelse med kravene i EU-reglerne.
- (9) Ved Rådets direktiv 2011/64/EU blev der indført harmoniserede minimumssatser for forarbejdet tobak, der overgår til forbrug. Med Rådets direktiv [XXX] om omarbejdning af direktiv 2011/64/EF ændres strukturen af disse minimumssatser, og direktivets anvendelsesområde udvides til også at omfatte tobaksrelaterede produkter. Rygning er fortsat en sundhedspolitisk udfordring i hele EU. For at støtte relevante sundhedspolitikker og i betragtning af den konkurrencefordrejende grænseoverskridende handel med disse produkter, som skyldes forskelle i beskatningen, bør der fastsættes en bidragssats på 15 % af indtægterne fra anvendelsen

af disse harmoniserede minimumssatser på varer, der overgår til forbrug, som en egen indtægt.

- (10) Ved Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 blev bidragssatsen for egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald fastsat til 0,8 EUR/kg fra 2021. Siden da har den relativt høje inflation reduceret den reelle værdi af indtægterne fra disse egne indtægter, hvilket igen risikerer at mindske medlemsstaternes incitament til at intensivere deres bestræbelser på at nå EU's genanvendelsesmål. Derfor bør bidragssatsen forhøjes til 1 EUR/kg i 2028.
- (11) For at bidrage positivt til miljøet og styrke Unionens strategiske autonomi inden for kritiske råstoffer bør Unionens budget bidrage til at øge indsamlingen af elektronikaffald. En egen indtægt, der tager udgangspunkt i mængden af ikkeindsamlet elektronikaffald i hver medlemsstat med en bidragssats på 2 EUR/kg ikkeindsamlet affald, vil tilskynde til affaldsreduktion og fremme særskilt indsamling. Samtidig bør det i overensstemmelse med nærhedsprincippet overlades til medlemsstaterne selv at træffe de bedst egnede foranstaltninger for at nå disse mål.
- (12) Bidragssatserne for egne indtægter fra plastemballageaffald og egne indtægter fra elektronikaffald bør afspejle udviklingen i det generelle prisniveau for varer og tjenesteydelser og derfor justeres efter den årlige inflation.
- (13) EU's emissionshandelssystem ("ETS"), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, er et centralt element af Unionens klimapolitik. I betragtning af den tætte forbindelse mellem emissionshandelen og Unionens klimapolitiske mål bør en del af auktionsindtægterne tilfalde Unionens budget i overensstemmelse med artikel 3d og 10. 30 % af auktionsindtægterne bør overføres til Unionens budget.
- (14) De emissionshandelsbaserede egne indtægter omfatter en del af indtægterne fra auktionering af kvoter i visse sektorer, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF. I henhold til direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842⁴ kan medlemsstaterne beslutte ikke at auktionere en del af den samlede mængde kvoter, der er specificeret i direktiv 2003/87/EF, eller at lade den overdrage og auktionere til den moderniseringsfond, der er oprettet ved nævnte direktiv. Disse kvoter bør også anvendes ved beregningen af beløbet for emissionshandelsbaserede egne indtægter. Kvoter til den indledende tildeling til Moderniseringsfonden samt kvoter til Innovationsfonden bør udelukkes herfra.
- (15) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956⁵ oprettes der en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme for at supplere EU's emissionshandelssystem og sikre effektiviteten af Unionens klimapolitik. I betragtning af den tætte forbindelse mellem kulstofgrænsetilpasningsmekanismen og Unionens klimapolitik bør en andel af indtægterne fra salget af certifikater overføres til Unionens budget som egne indtægter.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 52).

- (16) Justeringer af egne indtægter gør ordningen for egne indtægter mere kompleks og uigennemskuelig. Derfor, og for at sikre gennemsigtighed i ordningen for egne indtægter, videreføres loftet over momsgrundlaget og de faste reduktioner, der anvendes på egne indtægter fra ikkegenanvendt plastemballageaffald og de BNI-baserede egne indtægter, ikke.
- (17) Der bør opretholdes en tilstrækkelig margen under lofterne for egne indtægter, til at Unionen i et givet år kan opfylde alle sine finansielle forpligtelser og eventualforpligtelser. De samlede egne indtægter, som Unionen tildeles til dækning af de årlige betalingsbevillinger, bør ikke overstige 1,75 % af summen af alle medlemsstaternes BNI. De samlede årlige forpligtelsesbevillinger, der opføres på Unionens budget, bør ikke overstige 1,81 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.
- (18) BNI bør defineres som årlig BNI i markedspriser som beregnet af Kommissionen ved anvendelse af det europæiske nationalregnskabssystem 2010 ("ENS 2010") som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013⁶ ("ENS 2010"). Efter De Forenede Nationers vedtagelse af "nationalregnskabssystemet 2025" forventes det, at ENS 2010 i de kommende år vil blive revideret, og at der vil blive indført et nyt europæisk nationalregnskabssystem ("det reviderede ENS"). Der bør fastsættes regler for, hvordan en sådan revision påvirker BNI-definitionen. Når det bliver relevant, bør BNI defineres som årlig BNI i markedspriser som beregnet ved anvendelse af det reviderede ENS. Hvis det reviderede ENS medfører en betydelig ændring af BNI-niveauet, bør lofterne for egne indtægter til betalings- og forpligtelsesbevillinger justeres. En sikkerhedsforanstaltning bør dog sikre, at justeringen ikke fører til en nedjustering af lofterne i euro.
- (19) Der bør fastsættes regler for at muliggøre en gnidningsløs overgang til anvendelsen af det reviderede ENS. For at undgå ændringer med tilbagevirkende kraft i det anvendte regnskabssystem bør ENS 2010 fortsat finde anvendelse på beregningen af medlemsstaternes BNI og af lofterne for egne indtægter for de år, hvor BNI for første gang blev beregnet i henhold til ENS 2010.
- (20) Erfaringerne gennem de seneste år har vist, at hyppigheden, intensiteten og dybden af alvorlige kriser og nedgange, der rammer Unionen eller medlemsstaterne, er steget. Det har fremhævet betydningen af at sikre, at Unionen har tilstrækkelig finansiell slagkraft til at reagere herpå. Unionens budget har siden 2020 rådet over adskillige ad hoc- og midlertidige instrumenter: NextGenerationEU, SURE (støtte til mindske af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation) og SAFE (sikkerhedstiltag for Europa). Unionen er nødt til fortsat at tilvejebringe de midler, der er nødvendige, for at den kan nå sine mål. Der kan være behov for ekstraordinære finansielle ressourcer i en helt exceptionel størrelsesorden for at håndtere de budgetmæssige konsekvenser ved begivenheder, der er relateret til en eller flere ekstraordinære begivenheder.
- (21) Uden den fornødne budgetmæssige kapacitet til at yde lån med støtte fra egne indtægter er budgetstrukturens evne til at reagere effektivt og rettidigt på kriser begrænset. Der bør derfor oprettes et nyt begrænset, ekstraordinært og målrettet værktøj, der udelukkende bruges til at reagere på alvorlige kriser, alvorlige nedgange eller en alvorlig risiko herfor. Dette ekstraordinære kriseværktøj bør afsætte budgetmidler til ydelse af lån udelukkende i den kommende FFR 2028-2034.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

Krisemekanismen bør ikke aktiveres i de tilfælde, hvor EU-programmerne allerede i tilstrækkelig grad formår at håndtere situationen.

- (22) Rådet bør træffe afgørelse om anvendelse af dette ekstraordinære og målrettede kriseresponsværktøj på ad hoc-basis under hensyn til de nærmere forhold og behov, idet Det Europæiske Råds rolle med hensyn til at tilføre Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og til at fastlægge de overordnede politiske retningslinjer og prioriteter herfor, anerkendes, også i perioder med krise, nedgang eller risiko herfor. Rådet bør handle gennem en rådsforordning, der vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 311, stk. 4, i TEUF, efter at have indhentet Europa-Parlamentets godkendelse. Rådets forordning bør indeholde en godkendelse af lånebeløbet. De nærmere enkeltheder og regler for tildeling af de lånebeløb, der fastsættes i Rådets forordning, bør fastsættes i den basisretsakt, der skal vedtages eller tilpasses i lyset af behovene for at håndtere den pågældende situation.
- (23) De lånte midler, der anvendes til at yde lån til medlemsstaterne, bør tilbagebetales over de beløb, som modtages fra de støttemodtagende medlemsstater. For at Unionen kan hæfte for de eventualforpligtelser, der er forbundet med at optage lån med henblik på genudlån, er det nødvendigt at foretage en ekstraordinær og midlertidig forhøjelse af lofterne for egne indtægter. Loftet for betalingsbevillinger og loftet for forpligtelsesbevillinger bør derfor begge øges med 0,25 procentpoint. Denne forøgelse bør udelukkende have til formål at dække alle Unionens forpligtelser i forbindelse med låntagningen med henblik på genudlån for at håndtere konsekvenserne af sådanne begivenheder.
- (24) Kommissionens beføjelser til på Unionens vegne at låne midler på kapitalmarkederne til det ene formål at finansiere ekstraordinære foranstaltninger i form af lån til at håndtere konsekvenserne af sådanne kriser bør være tæt knyttet til den forhøjelse af lofterne for egne indtægter, der er fastsat i denne afgørelse, og i sidste ende til den måde, som ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter fungerer på. Denne beføjelse bør derfor medtages i denne afgørelse. Eftersom der er tale om en ekstraordinær foranstaltning og exceptionelt store lånebeløb, kræver det sikkerhed med hensyn til det samlede omfang af Unionens forpligtelser. I lyset af den forventede volumen bør den diversificerede finansieringsstrategi anvendes i forbindelse med låntagningen, idet det er standardmetoden i henhold til finansforordningens artikel 224⁷.
- (25) Den ekstraordinære forhøjelse af lofterne for egne indtægter er nødvendig, eftersom standardlofterne ikke er tilstrækkelige til at sikre, at Unionen råder over tilstrækkelige midler til at dække de eventualforpligtelser, der følger af den ekstraordinære og midlertidige beføjelse til at låne midler med henblik på genudlån.
- (26) Reglen om, at Unionen ikke bør anvende de midler, der lånes på kapitalmarkederne, til at finansiere driftsudgifter som eksterne formålsbestemte indtægter, som medfører forpligtelses- og betalingsbevillinger for Unionens budget, bør opretholdes. Kommissionens beføjelse til at anvende lånte midler til at finansiere udgifter bør forblive begrænset til det ekstraordinære og midlertidige formål at håndtere konsekvenserne af covid-19-krisen gennem EU-genopretningsinstrumentet —

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne afgørelse fastsættes der bestemmelser om tildeling til Unionen af egne indtægter for at sikre finansiering af Unionens årlige budget.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne afgørelse forstås ved:

- (1) "nettoomsætning": nettoomsætning som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2013/34/EU⁸ eller i henhold til national ret
- (2) "virksomhed": enhver juridisk person eller ethvert juridisk arrangement ("enhed"), der er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, og ethvert fast driftssted i en medlemsstat for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland, for hvilket der er en forpligtelse til at indberette nettoomsætning. Virksomheder omfatter imidlertid ikke offentlige enheder, internationale organisationer og nonprofitorganisationer
- (3) "forarbejdet tobak": produkter som defineret i artikel 2 ff. i Rådets direktiv 2011/64/EU⁹
- (4) "tobaksrelaterede produkter": produkter som defineret i artikel 2 ff. i [Rådets direktiv [XXX]]¹⁰
- (5) "minimumssats", der gælder for hver medlemsstat, med henblik på artikel 3, stk. 1, litra d): den nominelle mindsteværdi, der gælder i hver medlemsstat for den samlede punktafgift, som fastsat i artikel 10 og 14 i Rådets direktiv 2011/64/EU
- (6) "overgang til forbrug": overgang til forbrug som defineret i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv (EU) 2020/262¹¹
- (7) "plast": plast som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 52), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40¹²
- (8) "emballageaffald": emballageaffald som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁹ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24).

¹⁰ Rådets direktiv [XX] om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak og tobaksrelaterede produkter (omarbejdning).

¹¹ Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning) (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (EUT L, 2025/40, 22.1.2025).

- (9) "genanvendelse": genanvendelse som defineret i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40
- (10) "elektrisk og elektronisk udstyr": elektrisk og elektronisk udstyr som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU¹³
- (11) "indsamling": med henblik på artikel 3, stk. 1, litra f), indsamling som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2012/19/EU
- (12) "bragt i omsætning": med henblik på artikel 3, stk. 1, litra f), bringe i omsætning som defineret i artikel 3, stk. 1, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU.

Artikel 3

Kategorier af egne indtægter og specifikke metoder til beregning heraf

1. Egne indtægter, der opføres på Unionens budget, omfatter provenuet af:
 - (a) traditionelle egne indtægter bestående af afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende beløb og lignende, told i henhold til den fælles toldtarif samt andre afgifter, som af Unionens institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med tredjelande, told på varer i henhold til den udløbne traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab samt afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker
 - (b) årlige bidrag fra virksomheder i forhold til deres årlige nettoomsætning. Det årlige bidrag fra hver virksomhed bestemmes ud fra følgende skala:
 - i. nettoomsætning fra 100 000 000,01 EUR til 249 999 999,99 EUR et bidrag på 100 000 EUR
 - ii. nettoomsætning fra 250 000 000 EUR til 499 999 999,99 EUR et bidrag på 250 000 EUR
 - iii. nettoomsætning fra 500 000 000 EUR til 749 999 999,99 EUR et bidrag på 500 000 EUR
 - iv. nettoomsætning på 750 000 000 EUR eller derover et bidrag på 750 000 EUR
 - (c) anvendelsen af en ensartet bidragssats på 0,30 % for alle medlemsstater på de samlede momsindtægter, der opkræves for alle afgiftspligtige leveringer, divideret med den vægtede gennemsnitsmomssats beregnet for det relevante kalenderår som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89¹⁴
 - (d) anvendelsen af en ensartet bidragssats på 15 % for alle medlemsstater på mængden af forarbejdet tobak og på mængden af tobaksrelaterede produkter, der overgår til forbrug, ganget med den minimumssats, der gælder for hver medlemsstat i et kalenderår

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (omarbejdning) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

¹⁴ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).

- (e) anvendelsen af en ensartet bidragssats på vægten af ikkegenanvendt plastemballageaffald, der generes i hver medlemsstat. Den ensartede bidragssats udgør 1 EUR/kg.

Vægten af ikkegenanvendt plastemballageaffald beregnes som forskellen mellem vægten af det plastemballageaffald, som genereres i en medlemsstat i et givet år, og vægten af plastemballageaffald, som genanvendes samme år. Med henblik på at bestemme mængden af genereret plastemballageaffald anvender medlemsstaterne begge de tilgange, der er beskrevet i artikel 53, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) 2025/40, som tilpasses for at sikre resultaternes sammenlignelighed, pålidelighed og fuldstændighed

- (f) anvendelsen af en ensartet bidragssats på vægten af årligt ikkeindsamlet elektrisk og elektronisk udstyr i hver medlemsstat. Den ensartede bidragssats udgør 2 EUR/kg.

Vægten af ikkeindsamlet elektrisk og elektronisk udstyr i en medlemsstat i et givet år (N) bestemmes som den årlige gennemsnitsvægt af elektrisk og elektronisk udstyr, der er bragt i omsætning i de tre foregående år (N-1, N-2, N-3), reduceret med vægten af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der er indsamlet i år N.

Hvis forskellen er negativ, sættes vægten af ikkeindsamlet elektrisk og elektronisk udstyr i en medlemsstat til nul

- (g) anvendelsen af en ensartet sats på 30 % på:

- (1) indtægterne fra medlemsstaternes auktionering af kvoter i henhold til artikel 3d og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹⁵
- (2) det beløb, der fremkommer ved at gange den årlige mængde kvoter, for hvilke den pågældende medlemsstat anvender en af følgende:
 - (a) muligheden for begrænset annullering som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842¹⁶
 - (b) anvendelse af kvoter som omhandlet i artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF til auktionering til Moderniseringsfonden, jf. nævnte direktivs artikel 10d, stk. 3

med den vægtede gennemsnitspris på kvoter, som medlemsstaterne i henhold til artikel 3d og 10 i direktiv 2003/87/EF auktionerer på den fælles auktionsplatform i det år, hvor disse kvoter ville være blevet auktioneret

- (h) anvendelsen af en ensartet bidragssats på 75 % af indtægterne fra salg af certifikater inden for rammerne af den kulstofgrænsetilpasningsmekanisme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956¹⁷

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 52).

- (i) anvendelsen af en ensartet bidragssats, der fastsættes som led i budgetproceduren under hensyntagen til summen af alle øvrige indtægter, på summen af alle medlemsstaternes BNI.
2. Med henblik på stk. 1, litra e) og f), måles de respektive bidragssatser i 2028-priser og tilpasses til løbende priser ved at anvende den seneste BNP-deflator for Unionen udtrykt i EUR, der er beregnet af Kommissionen, og som foreligger, når forslaget til budget udarbejdes.
3. Med henblik på stk. 1, litra i), anvendes den ensartede bidragssats på hver enkelt medlemsstats BNI.
Ved BNI som omhandlet i stk. 1, litra i), forstås årets BNI udtrykt i markedspriser som beregnet af Kommissionen ved anvendelse af forordning (EU) nr. 549/2013¹⁸ som ændret ved forordning (EU) 2023/734¹⁹, indtil det reviderede ENS træder i kraft. Hvis BNI for et bestemt år er beregnet for første gang i overensstemmelse med ENS 2010, finder ENS 2010 fortsat anvendelse med henblik på dette stykke.
4. Hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, anvendes de hidtil gældende BNI-baserede ensartede bidragssatser fortsat, indtil de nye satser træder i kraft.

Artikel 4

Lofter for egne indtægter

1. De samlede egne indtægter, som Unionen tildeles til dækning af de årlige betalingsbevillinger, må ikke overstige 1,75 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.
2. De samlede årlige forpligtelsesbevillinger, der opføres på Unionens budget, må ikke overstige 1,81 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.
3. Der fastholdes et passende forhold mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at sikre, at det i stk. 1 fastsatte loft kan overholdes i de følgende år.
4. Såfremt ændringerne af forordning (EU) nr. 549/2013, navnlig med henblik på indførelse af det reviderede ENS, medfører væsentlige ændringer i BNI-niveauet, genberegner Kommissionen de lofter, der er fastsat i stk. 1 og 2, på grundlag af følgende formel:

$$x\%(y\%) \times \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ nuværende ENS}}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ revideret ENS}}$$

hvor:

— "x %" er loftet for egne indtægter for betalingsbevillinger

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/734 af 15. marts 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 549/2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union og om ophævelse af 11 retsakter på området nationalregnskaber (EUT L 97 af 5.4.2023, s. 1).

- "y %" er loftet for egne indtægter for forpligtelsesbevillinger
- "t" er det seneste fulde år, for hvilket der foreligger data som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516
- "ENS" er det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Unionen.

Justeringerne finder anvendelse fra det år, for hvilket BNI første gang skal bestemmes i overensstemmelse med den reviderede ENS. Hvis BNI for et bestemt år er beregnet for første gang i overensstemmelse med ENS 2010, finder ENS 2010 fortsat anvendelse med henblik på dette stykke.

Hvis en sådan genberegning af de lofter, der er fastsat i stk. 1 og 2, fører til en nedjustering i euro, tages der ikke hensyn til resultatet af denne genberegning i forbindelse med dette stykke.

Artikel 5

Anvendelsen af midler lånt på kapitalmarkederne

Unionen må ikke anvende de midler, den har lånt på kapitalmarkederne, til finansiering af driftsudgifter.

Artikel 6

Ekstraordinær låntagning med henblik på at håndtere konsekvenserne af alvorlige kriser eller nedgange eller en alvorlig risiko herfor i perioden 2028-2034

1. I tilfælde af en alvorlig krise eller nedgang eller en alvorlig risiko herfor, som påvirker Unionen eller medlemsstaterne, kan Rådet ved en forordning i overensstemmelse med proceduren i artikel 311, stk. 4, i TEUF, aktivere en ekstraordinær låntagning med det ene formål at håndtere konsekvenserne af en sådan begivenhed.
2. Inden for den overordnede beløbsgrænse, der er omhandlet i artikel 7, kan der ved Rådets forordning gives tilladelse til at optage lån med henblik på genudlån til medlemsstaterne, forudsat at de respektive låneaftaler træder i kraft mellem den 1. januar 2028 og den 31. december 2034.
3. Den procedure, der er fastlagt i stk. 1, aktiveres ikke i de tilfælde, hvor EU-programmerne allerede i tilstrækkelig grad formår at håndtere situationen.

Artikel 7

Maksimalt beløb for ekstraordinær låntagning med henblik på at håndtere konsekvenserne af alvorlige kriser eller nedgange eller en alvorlig risiko herfor i perioden 2028-2034

1. Kommissionen tillægges beføjelser til på vegne af Unionen at låne midler på kapitalmarkederne, forudsat at betingelserne i artikel 6 er opfyldt, og inden for de grænser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2. Låntagningstransaktionerne gennemføres i overensstemmelse med artikel 224 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509 og i euro.
2. Den samlede hovedstol for de lån, som Kommissionen kan få tilladelse til at optage på kapitalmarkederne med henblik på en sådan finansiering, er begrænset til det beløb, der i lyset af den forventede flerårige udvikling i eventualforpligtelser som

følge af Kommissionens låntagning på vegne af Unionen svarer til det loft, der er fastsat i artikel 8.

Artikel 8

Ekstraordinær og midlertidig forøgelse af lofterne for egne indtægter

De lofter, der er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, forhøjes begge midlertidigt med 0,25 procentpoint med det ene formål at opfylde alle de forpligtelser, der påhviler Unionen som følge af den låntagning med henblik på genudlån, der er omhandlet i artikel 7, indtil alle disse forpligtelser er indfriet.

Forhøjelsen af lofterne for egne indtægter må ikke anvendes til dækning af andre af Unionens forpligtelser.

Artikel 9

Universalitetsprincippet

Det i artikel 3 omhandlede provenu anvendes uden sontring til finansiering af alle udgifter, der er opført på Unionens årlige budget.

Artikel 10

Fremførsel af overskud

Et eventuelt overskud i et regnskabsår af Unionens indtægter i forhold til de samlede faktiske udgifter fremføres til det følgende regnskabsår.

Artikel 11

Opkrævning af egne indtægter og overdragelse til Kommissionen

1. De egne indtægter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), opkræves af hver virksomhed.
2. Medlemsstaterne opkræver de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning, de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 12, og de nationale love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at sikre opkrævning, herunder inddrivelse, håndhævelsesforanstaltninger, sanktioner og administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse. Medlemsstaterne vedtager eller tilpasser disse bestemmelser for at opfylde kravene i EU-reglerne under behørig hensyntagen til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

Kommissionen foretager en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, informerer medlemsstaterne om de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre disse bestemmelsers overensstemmelse med EU-reglerne, og aflægger om nødvendigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Medlemsstaterne tilbageholder 10 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i opkrævningsomkostninger.
4. Medlemsstaterne overdrager egne indtægter, jf. denne afgørelses artikel 3, stk. 1, til Kommissionen i henhold til de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 322, stk. 2, i TEUF. Disse forordninger indeholder også regler om medlemsstaternes ansvar over for Unionen for så vidt angår opkrævning og inddrivelse af de i artikel 3,

stk. 1, litra a) og b), omhandlede egne indtægter hos debitorer for toldskyld og virksomheder.

Artikel 12

Gennemførelsesforanstaltninger

Rådet kan fastsætte gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i artikel 311, stk. 4, i TEUF for så vidt angår følgende elementer i ordningen for Unionens egne indtægter:

- (a) proceduren for beregning af den årlige budgetsaldo som fastsat i artikel 10
- (b) de bestemmelser og ordninger, som er nødvendige til at føre kontrol og tilsyn med opkrævning af egne indtægter, jf. artikel 3, stk. 1, og eventuelle relevante rapporteringskrav
- (c) for så vidt angår de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b),
 - i. reglerne vedrørende virksomhedernes forpligtelser med hensyn til bidraget
 - ii. eventuelle regler for, hvordan medlemsstaterne i praksis opkræver bidraget fra virksomhederne, herunder regler vedrørende administrative procedurer, formularer, morarenter, kontrolforanstaltninger samt relevante foranstaltninger vedrørende inddrivelse samt bøder og administrative sanktioner i tilfælde af virksomhedernes manglende overholdelse
 - iii. reglerne for omregning af bidragstærskler og -beløb til national valuta for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta
- (d) for så vidt angår de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), bestemmelserne om justeringer for at sikre sammenligneligheden, pålideligheden og fuldstændigheden af resultaterne vedrørende vægten af genereret plastemballageaffald.

Artikel 13

Afsluttende bestemmelser og overgangsbestemmelser

1. Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 ophæves, jf. dog stk. 2, 3 og 4.
Henvisninger til Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom²⁰, til Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom²¹, til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom²², til Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom²³, til Rådets afgørelse 2000/597/EF,

²⁰ Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med fællesskabernes egne indtægter (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 19).

²¹ Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter (EFT L 128 af 14.5.1985, s. 15).

²² Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 185 af 15.7.1988, s. 24).

²³ Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9).

Euratom²⁴, til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom²⁵, til Rådet afgørelse 2014/335/EU, Euratom²⁶ eller til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053²⁷ gælder som henvisninger til nærværende afgørelse; henvisninger til den ophævede afgørelse læses efter sammenligningstabellen i bilaget til nærværende afgørelse.

2. Artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 94/728/EF, Euratom, artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 2014/335/EU, Euratom og artikel 2 i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 anvendes fortsat for så vidt angår beregningen og justeringen af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en bidragssats på momsgrundlaget beregnet på ensartet måde og begrænset til 50-55 % af hver medlemsstats BNP eller BNI, afhængigt af det pågældende år.
3. Artikel 5, 6 og 9, stk. 4-9, i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 finder fortsat anvendelse i forbindelse med de ekstraordinære og midlertidige supplerende midler til håndtering af konsekvenserne af covid-19-krisen.
4. Det europæiske nationalregnskabssystem som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Rådets afgørelse 2020/2053 er fortsat ENS 2010.
5. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 10 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne skulle have overdraget før den 28. februar 2001 i henhold til de gældende EU-regler.
6. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 25 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne skulle have overdraget i perioden fra den 1. marts 2001 til den 28. februar 2014 i henhold til de gældende EU-regler.
7. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 20 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne skulle have overdraget i perioden fra den 1. marts 2014 til den 28. februar 2021 i henhold til de gældende EU-regler.
8. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 25 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne skulle have overdraget i perioden fra den 1. marts 2021 til den 29. februar 2028 i henhold til de gældende EU-regler.
9. I perioden fra [den 1. november 2026] til den 31. december 2027 og uanset artikel 9, stk. 3, og de regler, der vedtages i overensstemmelse med artikel 10, litra b), i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053, overdrages traditionelle egne indtægter forbundet med håndtering af overgangen til fri omsætning af varer, der sælges ved fjernsalg, ikke, og reglerne vedrørende kontrol, tilsyn og rapportering gælder ikke for disse beløb.

²⁴ Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42).

²⁵ Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17).

²⁶ Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105).

²⁷ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

10. Med henblik på denne afgørelse udtrykkes alle pengebeløb i euro.

Artikel 14
Ikrafttræden

Generalsekretæren for Rådet giver medlemsstaterne meddelelse om denne afgørelse.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Denne afgørelse træder i kraft på den første dag i den første måned efter modtagelsen af den sidste af de meddelelser, der er omhandlet i stk. 2.

Den anvendes fra den [1. januar 2028].

Artikel 3, stk. 1, litra b), anvendes imidlertid fra den 1. januar i det første kalenderår efter det år, hvor denne afgørelse er trådt i kraft.

Artikel 15
Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand